

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA Z HISTORII

1. Kryteria ocen:

ocena	opanowane umiejętności i aktywność	posiadana wiedza
Celująca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Uczeń spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą. 2. Potrafi nie tylko korzystać z różnych źródeł informacji wskazanych przez nauczyciela, ale również umie samodzielnie zdobyć wiadomości. 3. Systematycznie wzbogaca swoją wiedzę poprzez czytanie książek, artykułów o treści historycznej odpowiednich do wieku. 4. Wychodzi inicjatywami rozwiązywania konkretnych problemów zarówno w czasie lekcji, jak i pracy pozalekcyjnej. 5. Potrafi nie tylko poprawnie rozumować kategoriami ściśle historycznymi (przyczyny – skutki), ale również umie powiązać problematykę historyczną z zagadnieniami poznawanymi w czasie lekcji przedmiotu. 6. Umie powiązać dzieje własnego regionu z dziejami Polski lub powszechnymi. 7. Wyraża samodzielny, krytyczny (w stopniu odpowiednim do wieku) stosunek do określonych zagadnień z przeszłości. Potrafi udowodnić swoje zdanie używając odpowiedniej argumentacji będącej skutkiem nabytej samodzielnie . 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Posiada wiedzę w pełnym zakresie materiału programowego np. w odniesieniu do określonej epoki, kraju lub zagadnienia. Wiedza jest też owocem samodzielnych poszukiwań i przemyśleń. 2. Zna dzieje własnego regionu w stopniu wykraczającym poza poznany w czasie lekcji.
Bardzo dobra	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sprawnie korzysta ze wszystkich dostępnych i wskazanych przez nauczyciela źródeł informacji. Potrafi również korzystając ze wskazówek nauczyciela i dotrzeć do innych źródeł informacji. 2. Samodzielnie rozwiązuje problemy i zadania postawione przez nauczyciela posługując się nabytymi umiejętnościami. 3. Wykazuje się aktywną postawą w czasie lekcji. 4. Rozwiązuje dodatkowe zadania o średnim stopniu trudności. 5. Potrafi poprawnie rozumować w kategoriach przyczynowo – skutkowych wykorzystując wiedzę przewidzianą programem nie tylko z zakresu historii, ale również pokrewnych przedmiotów. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Opanował w minimum 85% materiał przewidziany programem. 2. Posiada wiedzę z dziejów własnego regionu w stopniu zadawalającym.
Dobra	<ol style="list-style-type: none"> 1. Potrafi korzystać ze wszystkich poznanych w czasie lekcji źródeł informacji. 2. Umie samodzielnie rozwiązywać typowe zadania, natomiast zadania o stopniu trudniejszym wykonuje pod kierunkiem nauczyciela. 3. Rozwiązuje niektóre dodatkowe zadania o stosunkowo niewielkiej skali trudności. 4. Poprawnie rozumuje w kategoriach przyczynowo – skutkowych. Umie samodzielnie odróżnić przyczyny i skutki wydarzeń historycznych. 5. Jest aktywny w czasie lekcji. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. W minimum 70% opanował materiał programowy. 2. Zna najważniejsze wydarzenia z dziejów własnego regionu.
Dostateczna	<ol style="list-style-type: none"> 1. Potrafi pod kierunkiem nauczyciela skorzystać z podstawowych źródeł informacji. 2. Potrafi wykonać proste zadania. 3. W czasie lekcji wykazuje się aktywnością w stopniu zadawalającym. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Opanował podstawowe elementy wiadomości programowych pozwalających mu na zrozumienie najważniejszych zagadnień. 2. Zna niektóre wydarzenia i postacie z historii regionu (minimum 50% wiedzy

		przewidzianej programem)
Dopuszczająca	Przy pomocy nauczyciela potrafi wykonać proste polecenia wymagające zastosowania podstawowych umiejętności.	Jego wiedza posiada poważne braki, które jednak można usunąć w dłuższym okresie czasu. (minimum 30% wiedzy przewidzianej programem)
Niedostateczna	Nawet przy pomocy nauczyciela nie potrafi wykonać prostych poleceń wymagających zastosowania podstawowych umiejętności.	Braki w wiedzy są na tyle duże, że nie rokują nadziei na ich usunięcie nawet przy pomocy nauczyciela.

W oddziałach dwujęzycznych klas 7-8 na ocenę z historii wpływa znajomość terminologii – pojęć – słownictwa (daty, zdania) wprowadzonych na lekcjach zgodnie z PSO z języka hiszpańskiego.

2. Zasady ogólne:

- Na każdą lekcję uczeń przynosi zeszyt i podręcznik. Brak podręcznika lub zeszytu jest równoznaczny z nieprzygotowaniem do lekcji.
- 2 razy w półroczu uczeń może zgłosić nieprzygotowanie do lekcji bez podania powodu. Każde następne nieprzygotowanie zaznacza się znakiem „np.” wpisanym w Librusie.
- Nieprzygotowanie nie dotyczy zapowiedzianych oraz prac klasowych i sprawdzianów.
- Jeśli uczeń opuści sprawdzian lub test, powinien go napisać po uzgodnieniu z nauczycielem terminu i formy. Na uzupełnienie uczeń ma 2 tygodnie, w szczególnych przypadkach (np. dłuższa nieobecność) czas można wydłużyć po ustaleniu tego z nauczycielem.
- Jeśli uczeń był nieobecny na zajęciach poprzedzających sprawdzian (dłuższa nieobecność), może nie pisać sprawdzianu i później uzupełnić zgodnie z zasadami powyżej.
- Uczeń może poprawić każdą ocenę, jeśli uzyskana ocena go nie satysfakcjonuje. Na poprawę oceny uczeń ma dwa tygodnie od dnia otrzymania oceny. Poprawa jest jednokrotna.
- Ocenę z poprawy sprawdzianu lub testu wpisuje się obok oceny poprawianej lub znaku „nb”.
- Spisywanie od kolegi lub z podręcznika, z notatek na sprawdzianie jest jednoznaczne z otrzymaniem oceny niedostatecznej.
- Za wypowiedź podczas lekcji związaną z omawianymi zagadnieniami uczniowie otrzymują „+”. Po zebraniu trzech plusów uczeń otrzymuje ocenę bardzo dobrą, cztery plusy ocenę celującą. Za niewykonanie ćwiczenia podczas lekcji uczeń może otrzymać „-”. Po zebraniu trzech minusów uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną. Sumowanie „+” i „-” odbywa się pod koniec półrocza, przy wystawianiu przewidywanych ocen śródrocznych i rocznych.

3. Osiągnięcia edukacyjne podlegające ocenie.

Na lekcjach historii mogą być oceniane:

- czytanie ze zrozumieniem (tekstu z podręcznika),
- analiza prostego tekstu źródłowego,
- wypowiedzi ustne,
- wypowiedzi pisemne, notatki,
- sprawdziany pisemne (testy, sprawdziany, kartkówki),

- umiejętność łączenia faktów, myślenia przyczynowo – skutkowego, porównania epok, ustrojów politycznych, społecznych i gospodarczych na przestrzeni dziejów,
- wykorzystanie ilustracji, filmu, nagrania audio jako źródła informacji (dokonanie opisu w formie ustnej lub pisemnej),
- czytanie mapy i korzystanie z atlasu,
- posługiwanie się podstawowymi pojęciami z zakresu chronologii, obliczanie czasu wydarzeń, długości ich trwania, umieszczenie ich na taśmie czasu,
- umiejętność narysowania drzewa genealogicznego,
- praca w grupie rówieśniczej,
- konstruowanie prostych zagadek historycznych (krzyżówek, rebusów, szarad),

4. Ranga cen cząstkowych – kolejność w niżej wyliczonym zestawieniu)

1. Sprawdziany wiadomości, testy – zapowiedziane co najmniej tydzień wcześniej, przeprowadzane po omówieniu danego działu z podręcznika i poprzedzone lekcją powtórzeniową.
2. Kartkówki – trwają 10-15 min., nie muszą być zapowiedziane, obejmują materiał z ostatnich 2-3 lekcji.
3. Odpowiedzi ustne – niezapowiedziane, na początku każdej lekcji, obejmują ostatnie 2-3 lekcje.
4. Wypowiedzi związane z omawianymi zagadnieniami.
5. Dodatkowe prace.
6. Praca w grupach.

5. Ocena śródroczna i roczna:

Ocena śródroczna i roczna nie jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych, opiera się o średnią wagową. Średnia wagowa nie jest jednak jedynym wyznacznikiem oceny klasyfikacyjnej śródrocznej i rocznej. Nauczyciel wystawia ocenę śródroczną oraz roczną w oparciu o ocenę całorocznej i systematycznej pracy ucznia. Jeśli oceny ucznia wahają się między dwoma stopniami, nauczyciel wyznacza uczniowi dodatkowe zadania, dzięki którym można otrzymać ocenę lepszą. Nauczyciel nie przewiduje natomiast zadań dodatkowych, umożliwiających otrzymanie lepszej oceny dla uczniów, z których ocen jasno wynika, na jaki stopień zasłużyli.

6. Skala ocen:

ocena celująca – 6

ocena bardzo dobra – 5

ocena dobra – 4

ocena dostateczna – 3

ocena dopuszczająca – 2

ocena niedostateczna – 1

7. Informowanie o ocenach.

- Informowanie o wszystkich ocenach (w tym nieprzygotowaniach) oraz w miarę potrzeb o postępach i trudnościach ucznia odbywa się poprzez wpisy w Librusie.
- Sprawdziany są udostępniane uczniom do wglądu początku lekcji. Uczeń może wykonać jego fotografię.
- Wszystkie oceny są jawne i wystawione według ustalonych kryteriów.
- Uczeń ma prawo zapoznać się z uzasadnieniem ustalonej oceny.

- O przewidywanej ocenie śródrocznej lub rocznej uczeń informowany jest na miesiąc przed klasyfikacyjną radą pedagogiczną.
- Tydzień przed radą klasyfikacyjną uczniowie informowani są o rzeczywistych ocenach śródrocznych/rocznych.
- Ocena klasyfikacyjna nie jest średnią arytmetyczną otrzymanych ocen.
- Jeśli uczeń opuści ½ zajęć, może być nieklasyfikowany z przedmiotu.
- Ustalona przez nauczyciela na koniec roku szkolnego ocena może być zmieniona tylko w wyniku egzaminu zgodnie z zasadami określonymi w WZO.

8. Dostosowania

Niepelnosprawność intelektualna – w stopniu lekkim

- omawianie niewielkich partii materiału o mniejszym stopniu trudności,
- podawanie poleceń w prostszej formie,
- unikanie trudnych, czy bardzo abstrakcyjnych pojęć,
- częste odwoływanie się do konkretnego przykładu,
- unikanie pytań problemowych, przekrojowych,
- wolniejsze tempo pracy,
- szerokie stosowanie zasady pogłębienia,
- odrębne instruowanie.
- pozostawianie większej ilości czasu na przygotowanie się z danego materiału (dzielenie go na małe części, wyznaczano czas na jego zapamiętanie i odpytywanie).

Spektrum autyzmu

- omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności,
- podawanie poleceń w prostszej formie, dzielenie złożonych treści na proste, bardziej zrozumiałej,
- wprowadzanie nowych treści i zadań wymaga szczegółowych objaśnień,
- przywoływanie uwagi ucznia,
- wykorzystywanie szczególnych talentów ucznia,
- korzystanie z pomocy nauczyciela wspomagającego przy odczytywaniu poleceń i tekstów oraz przy zapisywaniu odpowiedzi.

Zespół Aspergera

- omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności,
- systematyczne przywoływanie uwagi i kontaktu wzrokowego,
- stosowanie prostych, jasnych komunikatów bezpośrednio do ucznia,
- ustalenie systemu nagradzania za właściwe zachowanie i aktywność na lekcji i konsekwentnie jego wdrażanie i przestrzeganie,
- wydłużenie lub ustalenie określonego czasu pracy (odliczanie upływu czasu na wykonanie zadania),
- przygotowanie ucznia do wszelkich zmian w otoczeniu i rozkładzie dnia,
- utrzymywanie systematycznych kontaktów z rodzicami ucznia,
- zachęcanie do nawiązywania kontaktów z rówieśnikami,
- dbanie o optymalną pozycję ucznia autystycznego w klasie,
- korzystanie z pomocy nauczyciela wspomagającego przy odczytywaniu poleceń i tekstów oraz przy zapisywaniu odpowiedzi.

Niepelnosprawność ruchowa w tym mózgowie porażenie dziecięce

- dostosowanie otoczenia w taki sposób, aby uczeń mógł się samodzielnie poruszać,
- dostosowanie i zmodyfikowanie pomocy szkolnych tak, by uczeń z niepełnosprawnością ruchową mógł z nich w pełni korzystać,
- dostosowanie miejsca pracy, tak aby mógł przyjąć prawidłową pozycję siedzącą, zwłaszcza przez dłuższy czas, bez zmęczenia,
- używanie w edukacji środków informatycznych,
- rozwijanie zainteresowań ucznia i umożliwianie mu samodzielnego zdobywania doświadczeń;
- uczenie umiejętności właściwej regulacji emocjonalnej,
- korzystanie z pomocy nauczyciela wspomagającego przy odczytywaniu poleceń i tekstów oraz przy zapisywaniu odpowiedzi.

Niepełnosprawność związana z dysfunkcją wzroku (uczniowie słabo widzący)

- właściwie umiejscowienie ucznia w klasie (zapobiegając odbłaskowi pojawiającemu się na tablicy w pobliżu okna, zapewniające właściwe oświetlenie i widoczność),
- ucznia posadzić w taki sposób, aby jego oczy znajdowały się dokładnie na wprost czytanego tekstu czy też monitora (stosowanie podkładki pod książki oraz ruchome monitory),
- dostosowanie ławki ucznia – pomoc w zachowaniu porządku na ławce, miejsce na podstawkę pod książkę i lampkę,
- dostosowanie tła tekstu stosując zasadę kontrastu barw np. poprzez zakreślacze, okienko - typoskop, oraz dostarczanie informacji dotykowej (uwypuklone litery, wzory),
- udostępnianie tekstu (np. testy sprawdzające wiedzę) w wersji powiększonej lub stosowanie pomocy optycznych,
- podawanie przedmiotów do obejrzenia z bliska (zmniejszanie dystansu między uczniem a oglądanym obiektem),
- zwracanie uwagi na szybką męczliwość ucznia związaną ze zużywaniem większej energii na patrzenie i interpretację informacji uzyskanych drogą wzrokową (wydłużanie czasu na wykonanie określonych zadań),
- umożliwianie uczniowi korzystania z komputera na lekcji i urządzeń elektronicznych wspomagających ucznia słabowidzącego,
- realizowanie treści programowych przy wykorzystywaniu wielu zmysłów,
- korzystanie z pomocy nauczyciela wspomagającego przy odczytywaniu poleceń i tekstów oraz przy zapisywaniu odpowiedzi.

Niepełnosprawność związana z dysfunkcją słuchu

- zapewnienie dobrego oświetlenia klasy oraz miejsca dla ucznia w pierwszej ławce w rzędzie od okna. Umożliwienie uczniowi odwracanie się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji, co ułatwia mu lepsze zrozumienie ich wypowiedzi,
- nauczyciel mówiąc do całej klasy, stoi w pobliżu dziecka zwrócony twarzą w jego stronę - nie chodzi po klasie, nie odwraca się twarzą do tablicy, co utrudniałoby dziecku odczytywanie mowy z jego ust,
- mówienie do dziecka wyraźnie używając normalnego głosu i intonacji, unikanie gwałtownych ruchów głową czy nadmiernej gestykulacji,
- dbałość o spokój i ciszę w klasie, eliminowanie zbędnego hałasu,
- nauczyciel upewnia się czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia niedosłyszającego, w przypadku trudności zapewnia mu dodatkowe wyjaśnienia, formułować inaczej polecenie, używając prostego, znanego uczniowi słownictwa,

- uczeń niedosłyszający zostaje posadzony w ławce ze zdolnym uczniem, zrównoważonym emocjonalnie, który chętnie dodatkowo mu pomaga, np. szybciej otworzył książkę, wskazywał ćwiczenie, pozwala przepisać notatkę z zeszytu, itp.,
- podczas omawiania nowego tematu, nowych i ważniejszych słów, dat na lekcji itp., wypisywać je na tablicy i jak najczęściej używać pomocy wizualnych (tablic, wykresów, rysunków itp.),
- przygotowywanie uczniowi z niedosłuchem planu pracy na piśmie opisującego poruszane zagadnienia,
- aktywizowano ucznia do rozmowy poprzez zadawanie prostych pytań, podtrzymywanie jego odpowiedzi przez dopowiadanie pojedynczych słów, umowne gesty, mimikę twarzy,

Specyficzne trudności w uczeniu: Dysleksja

- kontrolowanie stopnia zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń, szczególnie podczas sprawdzianów,
- ze względu na wolne tempo czytania lub/i pisania zmniejszenie ilości zadań (poleceń) do wykonania w przewidzianym dla całej klasy czasie lub wydłużanie czasu pracy ucznia.
- pisemne sprawdziany ograniczać do sprawdzanych wiadomości, wskazane tym samym stosowanie testów wyboru, zdań niedokończonych, tekstów z lukami – pozwoli to uczniowi skoncentrować się na kontrolowanej tematyce, a nie na poprawności pisania,
- preferowanie wypowiedzi ustnych, sprawdzanie wiadomości często i krótszych partii materiału, precyzyjne kierowanie pytań do ucznia,
- unikanie wrywania do odpowiedzi, jeśli to było możliwe uprzedzanie ucznia (na przerwie lub na początku lekcji), że będzie pytany, w ten sposób umożliwianie mu przypomnienia wiadomości, skoncentrowania się, a także opanowania napięcia emocjonalnego często blokującego wypowiedź,
- posadzenie ucznia blisko nauczyciela, dzięki temu zwiększa się jego koncentracja uwagi, ogranicza ilość bodźców rozpraszających, wzrasta bezpośrednia kontrola nauczyciela, bliskość tablicy pozwala zmniejszyć ilość błędów przy przepisywaniu,
- nagradzanie ucznia za poprawę wyników w nauce,
- uwzględniano trudności z zapamiętywaniem nazw, nazwisk, dat,
- w czasie odpowiedzi ustnych dyskretnie wspomaganie, dawanie więcej czasu na przypomnienie, wydobycie z pamięci nazw, terminów, dyskretnie naprowadzanie,
- częściej powtarzanie i utrwalanie materiału,
- podczas uczenia stosowanie technik skojarzeniowych ułatwiających zapamiętywanie,
- wprowadzanie w nauczaniu metod aktywizujących, angażujących jak najwięcej zmysłów (ruch, dotyk, wzrok, słuch), używanie wielu pomocy dydaktycznych, urozmaicanie procesu nauczania,
- różnicowanie form sprawdzania wiadomości i umiejętności tak, by ograniczyć ocenianie na podstawie pisemnych odpowiedzi ucznia,

Dysgrafia

- dostosowanie wymagań dotyczy formy sprawdzania wiedzy, a nie treści, wymagania merytoryczne, co do oceny pracy pisemnej są ogólne, takie same, jak dla innych uczniów, natomiast sprawdzenie pracy było niekonwencjonalne, jeśli nauczyciel nie może przeczytać pracy ucznia, prosi go, aby uczynił to sam lub przepytuje ucznia ustnie z tego zakresu materiału,
- akceptowanie pisma drukowanego, pisma na komputerze, zwłaszcza prac obszernych,
- nie krytykować estetyki pisma,
- korzystanie z pomocy nauczyciela wspomagającego, który zapisywał odpowiedzi ucznia.

Dysortografia

- dostosowanie wymagań dotyczy formy sprawdzania i oceniania wiedzy z tego zakresu,
- ocenianie odrębnie merytorycznej strony pracy i odrębnie poprawności pisowni,
- nie oceniać negatywnie za błędy ortograficzne, fonetyczne, interpunkcyjne, itd.

Uczeń z ADHD (zespołem nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi, zespołem hiperkinetycznym)

- stworzenie uczniowi uporządkowanego środowiska,
- zapewnienie metody nauczania dopasowanych do możliwości i potrzeb ucznia,
- nie karać ucznia za objawy ADHD, nie wzmacniać niewłaściwych zachowań,
- mówienie tak, aby uczeń usłyszał co do niego się mówi,
- dzielenie długich, złożonych zadań, poleceń na etapy, ze względu na zaburzenia uwagi,
- początek każdej uporządkowanej działalności jasno i wyraźnie zaakcentować,
- pozwalać uczniowi pracować w jego naturalnym rytmie,
- uczeń z ADHD zawsze siedzi w pierwszej ławce, jak najbliżej nauczyciela, albo sam, albo posadzony z najspokojniejszym uczniem w klasie,
- uczenie porządkowania i organizowania swojej wiedzy oraz tworzenia notatek (np. sporządzanie planów, schematów itp.),